

Geoffrey Hodson

VAND- DEVAER

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

VANDDEVAER

Geoffrey Hodson

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

Vanddevaer

Af Geoffrey Hodson
Fra *The Angelic Hosts*

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Vand er et princip, der findes på alle naturens planer. Det er det guddommelige livs flydende og modtagende aspekt. Det er naturens moderskød, som det universelle urstof (urhavet) fødes af – dvs. altings grundstof. Det er årsagen til, at man altid har kaldt vand for "den universelle moder". Vand findes – ligesom ild – overalt i manifestationen fra det laveste og tætteste plan til det højeste og mest åndelige. Jordens vand er det mest stoftætte udtryk for det, der kan kaldes den universelle væske.

Ildens grundtone er forandring, og vandets grundtone er strømning. På samme måde som al energi på Jorden må indgå i et kredsløb for at kunne manifestere sig som kraft, skal al energi i solsystemet strømme udad fra kilden til det eksistensplan, hvor den skal manifesteres, og tilbage til kilden. Vandelementets eksistens giver Logos kraft og bevægelsesfrihed i Logos' verdener. Vandelementet afbalancerer ildkraften, for uden vandelementet ville systemet brænde op. Vand er systemets smøremiddel, for uden det ville mekanismen gå til grunde.

Universets nervesystem

Vand repræsenterer Universets nervesystem. Det fører kraft fra den centrale kraftstation ud på alle naturens planer og helt ned til det tætteste niveau. Vand er det ledende element på hvert eksistensplan, for det fungerer som modtager og formidler, og på den måde følger det sin inderste natur, som er strømningens lov.

Ligesom ild er vand altgennemtrængende. Hvis vandet ikke var til stede i planernes atomer, kunne stoffet ikke eksistere, og atomet kunne ikke udføre sin funktion som modtager og formidler af kraft. I systemet fungerer atomet på samme måde som floderne på Jorden. Kraft udvikles i kilden og modtages af det første atom på det første eksistensplan. Derfra bevæger det sig udad fra eksistensplan til eksistensplan, indtil kraften når det laveste plan. Floder er strømme af vandkraft, der adlyder strømningens lov, ligesom systemets atomkæder, der består af strømme af flydende energi.

Den guddommelige moder

Vand er "den universelle moder", der modtager den universelle kraft, og oplagrer, formidler og fordeler den. Skabelsesprocessen er kontinuerlig, og på samme måde sker den mægtige forplantning uafbrudt. Den guddommelige moder føder hele tiden, og via hende fornyes systemet i al evighed. Vandelementet er den evige moder, den himmelske kvinde eller jomfru Maria, der hele tiden skaber, selv om hun altid er jomfruelig. Vandelementet er den universelle Isis, solsystemets dronning og ægtefælle til solguddommen. Hendes liv strømmer ud i systemet og giver næring til alting. Hun er det evige, uløselige mysterium, for selv om hun er jomfruelig og uberørt, er hun hele tiden i lykkelige omstændigheder og konstant fødende. Solsystemet er hendes barn, som hun mætter ved sit bryst.

Mennesker har i alle tidsaldre dyrket hende som Verdensmoderen. Alle vand-

devaer – fra undiner til de mægtige "vanddronninger", der vogter solsystemets forsyninger – er hendes repræsentanter og personificeringer af hendes liv. Hun repræsenteres på hvert eksistensplan af et fremskredent devamedlem, der varetager posten som leder af planets vanddevaer. Hver vanddeva på sit plan er repræsentant for den øverste "vanddronning", "den evige moder" eller "havets stjerne". De udgør en levende kæde af bevidst liv, som systemets kraft og kvaliteter strømmer igennem og manifesteres.

*Havnaturånd - illustration fra Geoffrey Hodsons bog:
"The Kingdom of the Gods"*

Vanddevaerne

Vanddevaernes og undinernes funktion består i at skabe en kommunikation fra centret og ud til systemets grænser. Deres bevidsthed udgør en mere direkte kanal for formidling af kraft end atomkæderne. Vanddevaernes vækst kommer til udtryk på samme måde som hos alle andre devagrupper, for deres størrelse og evne til at udtrykke og opfylde elementets funktion øges. Deres tilstedeværelse som bevidste beboere af systemets vand aspekt muliggør intelligent brug af aspektets love. De har en selektiv og kontrollerende indflydelse på vand aspektet, for de virker som "smøremiddel", der hvor der er mest brug for det. De vedligeholder kommunikationslinjerne, som ofte udsættes for en kolossal belastning. Vanddevaernes tilstedeværelse omdanner en blind energi til en intelligent kraft. Efterhånden som vanddevaerne gør fremskridt, udvikler de større intelligens i arbejdet og større evne til at forstå, og de opnår gradvis en mere opøjet stilling i deres hierarkiske orden.

*Sylfe - fra Geoffrey Hodsons bog:
"The Kingdom of the Gods"*

Overalt hvor der er vand – synligt eller usynligt – er vanddevaerne til stede. Eksistensen af isolerede vandmængder i form af floder, søer, have, oceaner og de forskellige tilstandsformer fra flydende til luftformigt og fra hav til sky, skaber en illusion om, at hvis vand ikke er synligt, så findes det ikke. Men fordi vand er en af bestanddelene i hvert atom, er det altgennemtrængende, og vanddevaerne er derfor til stede overalt. På alle eksistensplaner og i alle tæthedsgrader er vand udtryk for et altgennemtrængende element, der er redskab for Logos' feminine aspekt – moderen til alle verdener, til alle devaer og til alle mennesker.

Verdensmoderen - maleri af Nicholas Roerich

Vandets hellige moder

Vand er derfor helligt. Når man drikker det, optager man hendes liv i sin natur. Når man vander markerne, er det et tegn på hendes godhed. Når mennesker bader i vandet, er det hende, der gør dem rene. Når de sejler over havet, er det hende, der bærer dem på sit bryst. Ved solopgang er de rosa skyer hendes pragt. Og solnedgangshimlen er en afspejling af hendes evige skønhed. Blodet, der strømmer i menneskers årer og beliver dem, er hendes. Saften, der beliver træer og planter, er hendes liv. Dugperlerne, der glimter på engen og græsplænen, og dugdråberne, der køler og forfrisker den afsvedne jord, er et eksempel på den grænseløse storsindethed og uselviske offervilje, som hun plejer og bevarer verden med. Regnbuen er den himmelske moders budskab til devaer og mennesker – et budskab, der signalerer, at deres moder våger over dem med opmærksom og moderlig omsorg, og som åbenbarer den strålende syvfoldige skønhed, der omkranser verden.

Den himmelske moder er til stede ved hver fødsel af et menneskebarn. Hun er den ophøjede præstinde, som yder sin tjeneste til hver moder i menneskeheden, for på den måde kan hun – Verdensmoderen – blive åbenbaret i al sin pragt og i al sin skønhed ved fødsels sakramente. Hun er den himmelske kvinde, som enhver kvinde er en del af. Hendes trone står ved siden af det højstes alter, og hun sidder desuden på tronen i enhver kvindes hjerte. Under moderskabet bliver det hellige bånd til en levende lyslinje, når hun stiger ned fra sin trone og står ved siden af barselssengen. Hun kender smerten. Hun føler lidelsen. Hvert skrig gennemborer hendes hjerte og kalder hendes helbredende og beskyttende kraft frem til menneskerigets moder, for i hende ser hun sig selv i miniature.

Moderskab og faderskab

På hendes bud vogter fødselsdevaen over moder og barn og hjælper med opbygningen af de legemer, som den nedstigende sjæl skal inkarnere i. I sit hjerte har hun et billede af hver kvinde, og hun er forbundet med sin jordiske genpart, så hun hele tiden kan vogte og velsigne sine repræsentanter i de lavere verdener.

Det rene og fuldendte moderskabs ynde er som en duft af hendes nærvær, og via nærværets skønhed stråler hendes herlighed. Moderskabets skjulte kilder er et resultat af hendes tilstedeværelse dybt inde i kvindens hjerte og manifestationen af den evige moders kraft og længsel. Bølgen af skabende ild i manden er fremspiringen af den evige faders kraft, der får ham til at skabe. Sådan åbenbares det guddommelige faderskab og moderskab i mænd og kvinder.

Oprindelsen er guddommelig, og det burde fader- og moderskab også være i deres mikrokosmiske gentagelse af det makrokosmiske skabelsesdrama. Når den dybt hellige funktion nedværdiges, vanhelliger mennesket den helligste af de guddommelige egenskaber. Devaerne ved Isis' hof vender ansigtet væk, når der sker vanhellige handlinger, og selv Isis – Verdensmoderen – føler bølgen af afsky, der strømmer gennem hende og for en tid forstyrrer den fuldendte harmoni, som gennemsyrrer de universelle love.

Gudinden Isis

Dengang Isis herskede i det gamle Egypten, var forældreværdighedens og fødsels hellige natur kendt af mennesket. Men den tid vil igen komme, hvor hendes rige på ny skal herske på Jorden – hvor ægteskabet bliver et sakramente, et symbol på guddommelig skabelse, og hvor kvinden skal æres og respekteres for det offer, hun bringer som præstinde i Verdensmoderens tempel. Et smukkere daggry vil tone frem, og en skønnere race vil blive født. Isis vil nærme sig mennesket, så menneskelivet bliver velsignet og helliggjort af hendes nærvær og moderskabets ukrænkelighed respekteres.

Hun vil komme omgivet af devaer. Vanddevaernes herskare vil byde hende velkommen, og vanddevaernes hierarki vil tjene hende som deres dronning. Hele Jorden vil blive mere frugtbar, og alle skabninger vil formere sig i glæde, når hun modnes i dem. Den guddommelige kraft vil strømme friere gennem systemet, og mennesker vil lære at se det guddommelige i alle livsformer. I jorden vil de se den højstes fasthed, i ilden vil de se flammeherrens enorme kraft, og i vandet vil de se tilstedeværelsen af Isis – den evige moder.

*Deva for det sydlige Stillehav - illustration fra Geoffrey Hodsons bog:
"The Kingdom of the Gods"*

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk